

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2019 r.

sprawy **M. P.**,

skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 202 § 4 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 4 stycznia 2019 r.,

sygn. akt VII Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 30 maja 2018 r.,

sygn. akt II K (...),

postanowił

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego M. P. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 30 maja 2018 r., sygn. akt II K (...), M. P. został skazany za czyn z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 200 § 1 k.k. i art. 202 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności (pkt III wyroku), a na podstawie art. 41a § 2 k.k. orzeczono wobec oskarżonego zakaz kontaktowania się z pokrzywdzoną małoletnią N. K. na okres 5 lat (pkt IV wyroku). Wyrokiem tym rozstrzygnięto także w przedmiocie kosztów sądowych oraz kosztów udzielonej oskarżonemu pomocy prawnej z urzędu (pkt V wyroku).

Sąd Okręgowy w B., po rozpoznaniu apelacji obrońców M. P., wyrokiem z dnia 4 stycznia 2019 r., sygn. akt VI Ka (...), zmienił zaskarżony wyrok Sądu I

instancji w ten sposób, że w miejsce przypisanego oskarżonemu w pkt III czynu, uznał M. P. za winnego tego, że „w dniu 21 września 2016 r. w Ż. nakłonił matkę małoletniej N. K. ur. w dniu [...] 2013 r. J. P., aby wykonała przy użyciu przekazanego jej w tym celu aparatu wbudowanego w telefon komórkowy L. serię zdjęć, przedstawiających pośladki, krocze i pochwę małoletniej i przesłała na jego telefon komórkowy”, co stanowił występki z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 202 § 4 k.k. i na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 202 § 4 k.k. wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniosła obrońca skazanego M. P. , podnosząc zarzut „rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia, polegającego na obrazie art. 433 § 1 i 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. poprzez powierzchowną, nierzetelną i niepełną kontrolę odwoławczą podniesionych w apelacji obrońcy M. P. zarzutów opisanych w punkcie 1 ppkt. d) - h) oraz opisanych w punkcie 2 ppkt. a) i b) dotyczących wadliwej - dowolnej a nie swobodnej - oceny materiału dowodowego i błędu w ustaleniach faktycznych, także poprzez brak odniesienia się i pominięcie większości argumentacji apelacyjnej, a w konsekwencji do wadliwego przyjęcia, iż skazany M. P. dopuścił się przypisanego mu czynu”, a co zostało w sposób szczegółowy opisane w kasacji.

Wskazując na taką podstawę kasacji, obrońca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i uniewinnienie skazanego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd Okręgowy w B..

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ż. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie, jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego M. P. jest oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Sąd Najwyższy w pełni akceptując stanowisko prokuratora wyrażone w pisemnej odpowiedzi na kasację podkreśla jedynie dodatkowo, że niezasadny jest zarzut naruszenia przez Sąd II instancji przepisów art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. Sąd Okręgowy w B. w sposób bowiem jasny i wyczerpujący odniósł się

do wszystkich zarzutów postawionych w apelacji wyjaśniając, dlaczego uznał je za częściowo niezasadne. W całości podzielił on wprowadzone ustalenia faktyczne co do przebiegu zdarzeń dokonane w sprawie przez Sąd I instancji, jednakże to apelacje obrońców oskarżonego skutkowały zmianą zaskarżonego wyroku w zakresie opisu i kwalifikacji prawnej czynu przypisanego M. P. oraz znacznym złagodzeniem wymierzonej mu kary. Kontrola apelacyjna, wbrew twierdzeniom obecnie skarżącej, dokonana została z uwzględnieniem wszystkich argumentów zawartych w zwyczajnym środku odwoławczym.

Analizując trafność zarzutów apelacji, Sąd odwoławczy w pełni zaaprobował dokonaną przez Sąd I instancji negatywną ocenę wyjaśnień oskarżonego w zakresie w jakim wskazywał on, że nie namawiał matkę nieletniej, współoskarżoną J. P. do zrobienia i przesłania mu zdjęć narządów płciowych jej córki oraz, że nie przekazał jej w tym celu telefonu komórkowego. W tym zakresie prawidłowa jest również analiza zeznań świadków B. T., P. T. oraz C. S. oraz ocena wyjaśnień współoskarżonej J. P.. Słusznie w tym celu odniesiono się do wyników opinii sądowo – psychologicznej a także opinii o stanie zdrowia psychicznego J. P., jako argumentów przemawiających za tym, że jej wyjaśnienia nie mogą, jako nie spełniające psychologicznych walorów prawdziwości, stanowić pełnowartościowego dowodu w sprawie. Sąd odwoławczy prawidłowo także zauważył, że relacje oskarżonej o zainteresowaniu M. P. jej córką N., znalazły potwierdzenie w opinii z zakresu informatyki z dnia 27 listopada 2016 r. Odnosząc się do zarzutów związanych z posługiwaniem się przez J. P. różnymi imionami, w tym N., Sąd II instancji trafnie wskazał, że wywody obrońców w tym zakresie zawarte w apelacjach są chybione, uzasadniając swoje stanowisko w sposób wyczerpujący, odnosząc się do konkretnych dowodów. Niepodzielenie natomiast przez Sąd odwoławczy argumentów zawartych w apelacjach obrońców, co do dokonanych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych w oparciu o dowody, które uznał za wiarygodne, nie jest jednoznaczne z pominięciem tych zarzutów w ramach kontroli odwoławczej. W tej sytuacji należy przyjąć, że obrońca stara się przeprowadzić ponowną polemikę z ustaleniami faktycznymi Sądu I instancji, która na etapie postępowania przed Sądem Najwyższym nie jest dopuszczalna.

Mając powyższe na uwadze, wobec niestwierdzenia naruszenia przepisów prawa wskazanych w kasacji, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia, obciążając skazanego M. P. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w oparciu o przepis art. 636 § 1 k.p.k.